

ת"פ 38711/06/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 38711-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא
מאשימה מדינת ישראל
נגד פלוני
נאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); שתי עבירות של תקיפה סתם (בן זוג) לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין; ותקיפה הגורמת חבלה ממש (בן זוג) לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

2. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג והתגוררו יחד בביתה של המתלוננת, הסובלת ממחלה קשה. בתאריך 12.6.2020 איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה כי יהרוג אותה "לאט לאט". למחרת היום, בסמוך לשעה 01:00, העיר הנאשם את המתלוננת משנתה בשל רצונו לאכול גלידה, ומשזו ביקשה ממנו שלא לאכול ישירות מהקופסה, דחף אותה הנאשם באמצעות ידו באזור החזה והיא נפלה ארצה. המתלוננת התקשרה למוקד המשטרה, אז חטף הנאשם את הטלפון הנייד מידה, הלם באמצעות ידו בפניה, ובעט ברגלה תוך שהוא מאיים עליה באומרו כי עד שלא יהרוג אותה הוא לא יעזוב אותה, ואם יעצר הוא "ישתה לה את הדם" והיא תמות. במועד אחר, שאינו ידוע במדויק למאשימה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שבעט ברגלה ונגרמה לה בשל כך חבלה של ממש בדמות המטומה בברך שמאל.

טיעוני הצדדים והראיות לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם הכולל הרשעות בעבירות רכוש וסמים, בגין ריצה מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריח. ביחס לביצוע העבירות נטען כי מעשיו של הנאשם חמורים, במיוחד לאור מצבה הבריאותי של המתלוננת, וכי מדובר ברצף של אירועים אלימים ברף גבוה. נטען כי במעשיו פגע הנאשם בכבודה של המתלוננת, בשלמות גופה ובביטחונה. ביחס למתחם העונש ההולם הפנתה המאשימה לפסיקה ונטען למתחם אחד, לכל העבירות, הנע בין שנת מאסר בפועל ועד 3 שנות מאסר בפועל. המאשימה עתרה לעונש באמצעו של המתחם.

4. ב"כ הנאשם טענו כי מדובר באדם מבוגר הסובל מבעיות בריאות קשות ומזה שנים מכור לסמים, כך שכליאתו לתקופה ממושכת עשויה להחמיר את מצבו הבריאותי. נטען כי הנאשם הודה ובכך חסך זמן שיפוטי רב, כמו גם את עדות המתלוננת. לשיטת ההגנה לא מדובר בעבירות אלימות ברף גבוה והחבלה שנגרמה למתלוננת קלה. ביחס למתחם העונש ההולם נטען למתחם אחד לכל העבירות, הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ועתירת ההגנה הינה לעונש ברף התחתון של המתחם.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו וביקש להתחשב במצבו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. טרם שיעשה כן, עליו לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

7. כאמור, הצדדים טענו כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל העבירות בהן הורשע הנאשם ואני מקבל טיעון זה. אכן מדובר במסכת עבריינית אחת בעלת קשר הדוק וברור בין העבירות ועל כן בכוונתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). עם זאת, לצורך קביעת גבולות המתחם אביא כמובן בחשבון את העובדה שמדובר בריבוי עבירות.

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר על פגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת. האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת אינה קלה, והיא אף הותירה בה חבלה. לכך יש להוסיף כי המתלוננת סובלת ממחלה קשה, ומכאן שאת הפגיעה בערכים המוגנים יש להבין על רקע זה. בעניין עבירות האיום, נפגעה גם שלווה נפשה של המתלוננת. במקרה זה - לאור נסיבות האירוע הכוללות - מדובר בפגיעה ממשית בערכים המוגנים.

9. **נסיבות ביצוע העבירות:** מהנסיבות המתוארות בכתב האישום דומה שאין מדובר באירוע שתוכנן מראש ואולם אין בכך כדי להפחית מחומרתו. לחומרה ניתן לציין כי האירוע הותיר במתלוננת חבלה וכי הנאשם לא חדל ממעשיו, גם לאחר שהמתלוננת התקשרה למוקד המשטרה, אז אף הסלים את מעשיו. לחומרה יש לציין עוד את מחלת המתלוננת המוסיפה כיעור ממשי למעשים.

10. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה, ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. ראו:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח" (רע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.2009)).

11. מעיון בפסיקה במקרים דומים ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים החל מצו"צ ומאסרים מותנים (במקרים של שיקום מובהק, בין של הנאשם ובין של מערכת היחסים) ועד מאסר בפועל, והכל תלוי בנסיבות העבירה ובנסיבותיו של הנאשם. כך למשל ראו: רע"פ 977/16 **דין נ' מדינת ישראל** (10.2.2016), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם במקרה זה תקף את זוגתו וגרם לה חבלה של ממש בכך שהיכה אותה בפניה, משך בשערה ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה והיכה אותה; רע"פ 8833/15 **אבו רומי נ' מדינת ישראל** (23.12.2015), בו נידון הנאשם לשבעה חודשי מאסר בפועל בשל כך שהכה את אשתו מספר פעמים, חנק אותה וגרם לה לחבלות; רע"פ 233/15 **בטש נ' מדינת ישראל** (22.1.2015), בו נדחה ערעורו של נאשם על חומרת עונשו - 12 חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסר מותנה). במקרה זה הורשע הנאשם בכך שאיים על בת זוגו על רקע רצונה להיפרד ובהמשך השליך אותה על המיטה והכה אותה באגרופים בכל חלקי גופה; רע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מדינת ישראל** (7.3.2011), בו נותר על כנו עונש מאסר בן 7 חודשים שהוטל על הנאשם בשל כך שהכה את אשתו מכת אגרופ; רע"פ 3629/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (18.5.2011), בו נותר על כנו עונש מאסר בן 9 חודשים שהוטל על נאשם שהורשע בכך שאיים על רעייתו וכן היכה אותה במכות אגרופ לראשה, עיקם את ידה, נשכה וסטר לה; עפ"ג 22260-12-14 **בדראן נ' מדינת ישראל** (19.2.2015), בו נדחה ערעור נאשם שנידון ל-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל מספר עבירות של תקיפה סתם (בן זוג). במקרה זה, בשלוש הזדמנויות שונות, תקף המערער את אשתו, בסטירות ומכות. עברו היה נקי; ת"פ 18160-03-17 **מדינת ישראל נגד פלוגי** (13.11.2017), בו הורשע נאשם בעבירות איומים כלפי גרושתו (4 מקרים) ונידון ל-3 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה (סה"כ 7 חודשי מאסר בפועל).

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו, המהוות אירוע אחד, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

13. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם, ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה.

14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לחומרה את עברו הפלילי המכביד, הכולל 26 הרשעות

קודמות, בעיקר בעבירות רכוש וסמים. הנאשם אף ריצה בעברו מאסרים ממושכים מאחורי סורג וברית, האחרון בחודש 6/2019. לקולה הבאתי בחשבון את הודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי, כמו גם את עדות המתלוננת. עוד הבאתי בחשבון את מצבו הבריאותי והקושי שיחוש בעת הנשיאה בעונש.

15. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו - 13.6.20

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות נגד בן זוג. ואולם אם תתבטא האלימות באיום בלבד, יישא הנאשם מתוכם חודשיים בלבד.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתנה היום, א' חשוון תשפ"א, 19 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.